

С обзиром да се уставно право разликује као правна наука и као грана права, део позитивног права, може уопштено да се говори о његовом месту и значају и у правном поретку и у систему научних сазнања и односу према другим наукама, пре свега правним дисциплинама.

1. МЕСТО УСТАВНОГ ПРАВА КАО ГРАНЕ ПОЗИТИВНОГ ПРАВА

Због значаја предмета који регулише, а то су најважнији политички односи у сваком друштву (држави), уставно право заузима централно и најважније место у правном систему сваке земље. Норме уставног права су највише, стоје на врху хијерархије свих осталих правних норми, теко да те друге ниже правне норме морају да буду потчињене и у сагласности са овим уставним нормама. На тај начин уставно право представља основ за регулисање свих других друштвених односа па је тако темељ целокупног правног система једне земље. У ствари, уставно право се показује и појављује као фундаментална грана унутрашњег јавног права. Оно је то због тога што регулише основне друштвене односе у свакој земљи, али и што представља основ за регулисање и других односа сличних нормама других грана права. У првом случају се ради о односима који се искључиво и детаљно регулишу само уставним нормама док се у другом случају ради о односима који се само уопштено, начелно регулишу уставним нормама, док се њихово детаљно и прецизно регулисање препушта другим гранама права као што су рецимо управно, наследно, породично или неко друго право. Када се каже да је уставно право део јавног права тиме се указује и подсећа на традиционално разликовање јавног од приватног права. Уставно право би било јавно право јер се бави императивним уређивањем организације и функционисања државе, дакле то је право „imperiuma“, заповедања, у коме постоји надређеност воље једног учесника над другим који је с њим у јавноправном односу. Из јавног права, како је речено, произилазе јавноправни односи који су последица саме суштине државе. Они су супротни приватноправним односима у којима грађани слободно располажу својим правима и интересима, слободно одлучују, по свом нахођењу да ли ће их вршити или не.

Уставно право као грана јавног права спада у унутрашње а не међународно право, дакле регулише јавноправне односе унутар државе, а не, као међународно право, односе између држава или држава и међународних организација или између самих међународних организација. При томе, уставно право је као унутрашње јавно право основа, фундаментална грана,